



TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

30 marca 2014 r.

IV niedziela Wielkiego Postu

nr 13/2014 (123)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jezus przechodząc ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy [...].

J 9, 1.6

Okres Wielkiego Postu zwykle kojarzymy z nastrojem, delikatnie mówiąc, mało optymistycznym. Molowe śpiewy i pasyjny charakter wystroju kościołów nie skłaniają do pogodnej atmosfery. Jednak dzisiejsza niedziela pokazuje coś zgoła odwrotnego: biblijny i teologiczny przekaz, trafiający tego dnia do ludzkich umysłów i serc, niesie w sobie potencjał ogromnej radości. Jej gwarantem jest właśnie zawołanie św. Pawła, który w powstaniu z martwych widzi zerwanie z grzechem, odwrócenie swych oczu od zła.

W kontekście Wielkiego Postu symbolicznie też należy odczytywać fragment Janowej Ewangelii, mówiący o uzdrowieniu człowieka żyjącego w kalectwie od urodzenia. Nie tylko śmierć, ale też ciemność to pojęcia w języku biblijnym oznaczające grzech. Przyglądając się uzdrowionemu z dzisiejszej Ewangelii, warto odwołać się do sceny z raju, w której pierwsi

rodzice także „przejrzeli”. Doskonale pamiętamy, jak dostrzegli swą nagość, która dotąd nie przeszkadzała, i poczuli wstyd.

Człowiek może więc ujrzeć rzeczywistość w dwójaki sposób: najpierw dostrzec jej karykaturę, jak to było w przypadku Adama i Ewy, a później może dostrzec rzeczywistość najpełniejszą, jak to miało miejsce w przypadku uzdrowionego przez Jezusa. To właśnie dzięki ingerencji Zbawiciela człowiek ten nabył zdolność nie tylko polegającą na używaniu oczu jako komunikatorów w doczesności, ale także w sprawach duchowych. To właśnie była istota jego przejścia: wydobył się z ciemności grzechu i osiągnął moc, by wyznać wiarę w Chrystusa i oddać Mu pokłon.

W tym miejscu dotykamy istotnego momentu wędrówki duchowej każdego człowieka. Niektórym się wydaje, że czynią pierwszy krok na drodze do Boga – najpierw w Niego wierzą, a potem próbują się z Nim jakoś ułożyć. Tymczasem inicjatywa jest zawsze po stronie Stwórcy. On pozwala się najpierw spotkać, a potem, na skutek tego spotkania, człowiek staje się zdolny, by uwierzyć.

BIBLIJNY SZYFR

Na początku, gdy rozpoczynamy czytanie Pisma Świętego, zauważamy że znajdowanie testu biblijnego zajmuje nam dużo czasu. Nawet odnalezienie odpowiedniej księgi okazuje się nie takie łatwe. Nie należy się tym jednak zniechęcać. Tak jest z każdą dziedziną naszego życia, gdy zaczynamy się jej uczyć. Początki są zawsze trudne. Jeśli mimo wszystko wytrwale będziemy czytać Słowo Boże to zobaczymy dużą poprawę i znalezienie księgi czy konkretnego testu będzie dla nas bardzo proste.

Być może zdarzyło nam się, że chcieliśmy sięgnąć po Pismo Święte i zajrzeć do konkretnego fragmentu, ale już na wstępie pojawiła się trudność. Często konkretne miejsca w Biblii określa się przy pomocy specyficznych oznaczeń. Zamiast podania strony, nagłówek lub tytułu natykamy się na dziwnie wyglądające oznaczenie literowo-liczbowe, wyglądające na pierwszy rzut oka jak ciąg przypadkowych znaków, niczym kod z opakowań produktów sklepowych.

W rzeczywistości ów znaki nie są przypadkowe. Pozwalają z wielką precyzją wskazać w Piśmie Świętym konkretny fragment, nawet dokładną linijkę tekstu. Nazywa się je sigłami. **Sigłum** biblijne jest rodzajem sygnatury, która określa księgę, rozdział i werset lub przedział wersetów w Piśmie Świętym. Aby jednak zrozumieć konstrukcję tego swoistego kodu i dzięki temu sprawnie poruszać się po Piśmie Świętym, należy poznać jego budowę.

Biblia składa się łącznie z 73 **ksiąg** pogrupowanych w dwóch wielkich zbiorach: Starym Testamencie i Nowym Testamencie. Stary Testament obejmuje księgi od Księgi Rodzaju do Księgi Malachiasza i dotyczy dziejów od stworzenia świata do czasów przed narodzeniem Jezusa, natomiast Nowy Testament obejmuje księgi od Ewangelii wg św. Mateusza do Apokalipsy i dotyczy okresu od narodzin Jezusa do czasów, które są przed nami – do Powtórnego przyjścia Jezusa, zniszczenia grzechu (szatana, grzeszników) i ustanowienia Jego Królestwa. Każda księga ma swój symbol literowy w formie skrótów, np. "Mt" odpowiada Ewangelii wg św. Mateusza.

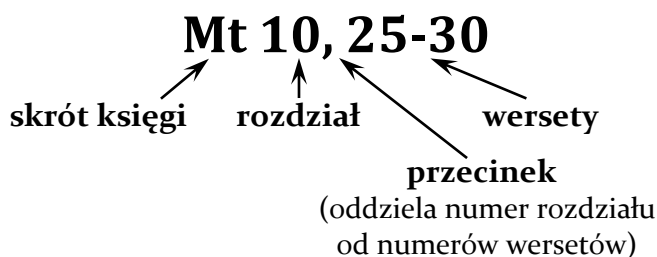
Każda księga podzielona jest na **rozdziały**. Podziału Biblii na rozdziały dokonano dopiero w XII wieku, a uczyniono to po to, by łatwiej było odnaleźć konkretny jej fragment. Jest on zatem całkowicie wtórny. Nie są to jednak takie rozdziały, jakie spotykamy w dzisiejszych książkach. Współcześnie rozdział stanowi pewną zwartą jednostkę stanowiącą część jakiegoś dzieła. Jest zazwyczaj opatrzony tytułem i ma ściśle określoną tematykę. Nie tak jest w Piśmie Świętym. Podział Pisma Świętego na rozdziały nie zawsze przebiega według określone-

go klucza, dzielącego tekst na logiczne jednostki. Często ten podział jest bez większego związku z treścią Słowa Bożego. Nie ma nagłówków, są za to liczby. Na ogół numer rozdziału w tekście Pisma Świętego jest podany w postaci liczby napisanej czcionką dużo większą niż tekst wiodący i umieszczonej na początku akapitu lub na marginesie. Rozdziały są numerowane w obrębie danej księgi kolejno liczbami arabskimi. W każdej księdze numeracja rozdziałów zaczyna się od nowa. Księga stanowi zatem pewną autonomiczną jednostkę pośród całości Pisma Świętego.

Rozdziały z kolei podzielone są na tzw. **wersety**. Wersety, podobnie jak rozdziały, dodane zostały dla jeszcze precyzyjniejszego oznaczania fragmentów Biblii. Są one młodsze od rozdziałów i datuje się je na wiek XVI. Wersety są najmniejszą jednostką tekstu biblijnego. Obejmują sobą maksymalnie jedno lub dwa zdania. Numeracja wersetów najczęściej wyrażona jest w postaci niewielkich cyfr umieszczonych w środku tekstu, rzadziej na marginesie.

Sigłum biblijne pozwala na dokładne określenie księgi, rozdziału i wersetu przy pomocy symboli literowych i liczbowych. Dlaczego jednak w tak skomplikowany sposób oznacza się fragmenty w Biblii? Czy nie łatwiej byłoby podawać numer strony, liniijkę itd.? Otóż w przypadku Pisma Świętego sprawa nie jest taka prosta. Obecnie na rynku wydawniczym w samej Polsce dostępne jest kilkadziesiąt wydań Biblii, a każde ma inny układ tekstu, przez co ten sam fragment w jednym wydaniu znajduje się na innej stronie niż w wydaniu innego wydawnictwa. Aby ujednoczyć system oznaczania fragmentów i jednocześnie uczynić go bardziej precyzyjnym, wprowadzono właśnie sigła biblijne. Dzięki temu, że podział Pisma Świętego na księgi, rozdziały i wersety jest w każdym wydaniu taki sam, obojętne jest, jakie wydanie weźmiemy do ręki. W każdym znajdziemy wskazany fragment.

Jak odczytywać sigła biblijne? Omówmy to na konkretnym przykładzie:



Rozbierzmy teraz te symbole na czynniki pierwsze:

- Mt** – Ewangelia wg św. Mateusza
- 10** – rozdział 10.
- 25-30** – wersety od 25. do 30.

tytuł książki → DRUGI LIST DO TESALONICZAN

nagłówek → Adres

1¹ Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu naszym i Panu Jezusie Chrystusie*. ² Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!

Dziękczynienie Apostoła

³ Bracia, zawsze winniśmy za was Bogu dziękować, co jest rzeczą słuszną, bo wiara wasza bardzo wzrasta, a miłość* wzajemna u każdego z was obfituje. ⁴ i to tak, że my sami w Kościołach Bożych chlubimy się wami z powodu waszej cierpliwości i wiary we wszystkich waszych prze-

numer rozdziału

a wy w Nim – za łaską Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa.

Okoliczności powtórnego przyjścia Chrystusa

2¹ W sprawie przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się wobec Niego, prosimy was, bracia, ² abyście się nie dali zbyt łatwo zachwiać w waszym rozumieniu ani zastraszyć bądź przez ducha*, bądź przez mowę*, bądź przez list, rzekomo od nas pochodzący, jakoby już nastawał dzień Pański. ³ Niech was w żaden sposób nikt nie zwodzi, bo [dzień ten nie nadejdzie], dopóki nie przyjdzie najpierw odstępstwo* i nie objawi się człowiek

numer wersetu

Mamy już wszystkie informacje potrzebne, aby odnaleźć fragment. Zaczynamy szukanie. Założmy, że nie wiemy, co oznacza symbol "Mt". W większości wydań Pisma Świętego na pierwszych stronach znaleźć można wykaz skrótów ksiąg. Szukamy zatem naszego skrótu i dowiadujemy się, że oznacza on Ewangelię wg św. Mateusza. Aby ją odnaleźć, zaglądamy do spisu treści. Ewangelię wg św. Mateusza znajdujemy jako pierwszą z ksiąg Nowego Testamentu. Gdy już otworzyliśmy pierwszą stronę Ewangelii, zwracamy uwagę na duże cyfry pojawiające się początkach akapitów. To numery rozdziałów. Mamy znaleźć rozdział 10. Następnie odnajdujemy werset 25. oznaczony małutkimi cyframi w tekście. To początek szukanego fragmentu. Kończy się on wersem 30. Naszym oczom powinien ukazać się tekst następującej treści:

²⁵ Wystarczy, jeśli uczeń będzie jak jego nauczyciel, a sługa jak pan jego. Jeśli pana domu przewali Belzebubem, o ileż bardziej jego domowników tak nazwą. ²⁶ Więc się ich nie bójcie! Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. ²⁷ Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! ²⁸ Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. ²⁹ Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. ³⁰ U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone.

Przekład wg „Biblii Tysiąclecia”, wydanie V.

Rozszyfrowaliśmy w ten sposób nasze pierwsze siglum. Powyższy instruktarz można potraktować jako ćwiczenie.

Zaprezentowana została najczęściej spotykana postać siglum. Zdarza się, że w siglach pojawiają się dodatkowe symbole, które modyfikują ich znaczenie. I tak np.:

. [kropka] – oznacza przerwę w tekście. Jeżeli numery wersetów oddzielone są kropką zamiast myślnika, oznacza to, że mamy do czynienia nie

z tekstem ciągłym, a dwoma wersetami czytany osobno. Przykład: Rz 5, 8.10

n – jeżeli litera ta występująca po numerze wersetu, oznacza to, że czytamy werset o numerze ją poprzedzającym i następny (n = i następny).

Przykład: Jk 7, 5n

nn – sytuacja analogiczna do poprzedniej, z tym że czytamy nie tylko jeden następny werset, lecz cały duży fragment, np. akapit, perykopę (nn = i następne). Przykład: Ap 9, 1nn

a b – jeśli po numerze wersetu występuje litera "a", znaczy to, że interesuje nas tylko pierwsza część tego wersetu (pierwsze zdanie). Zaś jeśli pojawi się litera "b", to analogicznie chodzi o drugą część wersetu.

Niektóre skróty ksiąg mają przed oznaczeniem literowym cyfrę (np. 1 Tm). Bierze się to stąd, że są w Piśmie Świętym księgi podwójne lub tożsame, stąd identyczny symbol literowy. Dla lepszego ich rozróżnienia dodano liczbę na początku (1, 2 lub 3).

Poniżej zamieszczone są przykłady sigli i ich interpretacja:

Rdz 7, 28 – Księga Rodzaju, rozdział 7., wiersz 28.

Ps 2, 4.8 – Psalm drugi, wiersz 4. i 8.

1 Kor 2, 8-10 – Pierwszy list św. Pawła do Koryntian, rozdział 2., wiersze od 8. do 10.

Łk 7, 2-9.12 – Ewangelia wg św. Łukasza, rozdział 7., wiersze 2. do 9. i 12.

Mt 12, 6n – Ewangelia wg św. Mateusza, rozdział 12., wiersz 6. i następny (7.)

Mt 12, 6nn – Ewangelia wg św. Mateusza, rozdział 12., wiersz 6. i następne (7., 8., ... itd.)

Ap 14, 6a – Apokalipsa, rozdział 14., pierwsza część (połowa) wiersza 6.

Ap 14, 6b – Apokalipsa, rozdział 14., druga część (połowa) wiersza 6.

Rz 2, 5 – 3, 14 – List św. Pawła Apostoła do Rzymian, od rozdziału 2., wersetu 5. do rozdziału 3., wersetu 14.

To zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję.

Rz 15, 4

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiejsza niedziela zwana jest niedzielą radości. Radość w Wielkim Poście nie wypływa z faktu, że kończy się okres pokuty, lecz w połowie tego okresu Kościół chce nam przypomnieć, że mimo doświadczanych trudności mamy się radować z nadchodzącego zbawienia.

2. W związku ze zmianą z czasu przypominamy, że od dzisiaj Msza św. wieczorna odprawiana będzie o godz. 18.00, a kancelaria w środę i piątek czynna będzie w godz. od 17⁰⁰ do 18⁰⁰.

3. Serdecznie zapraszamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych:

- w **piątki** – Droga Krzyżowa o godz. 17⁰⁰ i 19⁰⁰.
- w **niedzielę** – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o godz. 17⁰⁰.

4. Spotkanie Kręgu Biblijnego w środę po Mszy wieczornej.

5. W środę, 2 kwietnia, przypada kolejna rocznica odejścia do domu Ojca naszego wielkiego rodaka, Ojca Świętego Jana Pawła II. Modląc się przez jego

wstawiennictwo, nie zapominajmy o pogłębianiu jego nauczania i wprowadzaniu w życie dziedzictwa, które nam zostawił. Niech jego opieka i Boże błogosławieństwo towarzyszą nam nadal na naszej wielkopostnej drodze. Zapraszamy na Apel Jasnogórski o godz. 21⁰⁰.

6. W tym tygodniu przypada:

- **pierwszy czwartek miesiąca** – dziękujemy za dar Eucharystii i kapłaństwa; prosimy o nowe i święte powołania do pracy w Pańskiej Winnicy także z naszej wspólnoty parafialnej. O godz. 15⁰⁰ Msza św. w Cementowni;

- **pierwszy piątek miesiąca** – pragniemy wypełnić prośbę Pana Jezusa o modlitwę wynagradzającą za grzechy nasze i całego świata. Spowiedź o 17⁰⁰;

- **pierwsza sobota miesiąca** – wpatrujemy się w Niepokalane Serce NMP. Od godz. 9⁰⁰ odwiedźmy chorych, o godz. 18⁰⁰ zapraszamy na Mszę św. Różańcową.

7. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH 31 marca – 6 kwietnia 2014 r.

31 marca – poniedziałek

7⁰⁰ 1) + Witold Maciążek – od bratowej Stanisławy Maciążek.

2) + Grzegorz Góraś – od rodziców.

18⁰⁰ + Wanda, Waclaw Jołop; Waleria, Józef Pandel.

1 kwietnia – wtorek

7⁰⁰ 1) + Mieczysław Ziaja – w 19. r. śmierci – od żony.

2) + Witold Maciążek – od Sławomira, Joanny i Wiktorii Ludwin.

18⁰⁰ + Ks. Bogusław Bodziony – od Stanisława Uliniarza i Elżbiety Skwarek z rodziną.

2 kwietnia – środa

7⁰⁰ 1) + Witold Maciążek – od Stanisławy Podsiadło z dziećmi.

2) + Grzegorz Góraś – od brata z rodziną.

18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

3 kwietnia – czwartek

7⁰⁰ 1) + Witold Maciążek – od siostry Marii z rodziną.

2) + Grzegorz Góraś – od chrześnika Pawełka.

18⁰⁰ + Józefa Oleś – od Danuty i Wiesława Lipskich z dziećmi.

4 kwietnia – piątek

7⁰⁰ 1) + Grzegorz Góraś – od wujka Mariana z rodziną.

2) + Józefa Oleś – od synowej Marii z wnuczkiem Łukaszem.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

5 kwietnia – sobota

7⁰⁰ 1) + Witold Maciążek – od siostrzeńca Mariana Lipińskiego z żoną Jolantą, córką i synem.

2) + Ks. Bogusław Bodziony – od ks. Zbigniewa Mulaczyka z rodziną.

18⁰⁰ + Wanda Jagła – od Koła Różańcowego.

6 kwietnia – niedziela

7⁰⁰ + Ks. Bogusław Bodziony – od rodziny.

9⁰⁰ + Jerzy Frankowski – od żony i córek.

10³⁰ + Stanisław Kurek – od chóru kościelnego i zespołu „Echo”.

12⁰⁰ Za parafian.

18⁰⁰ + Witold Maciążek – od Barbary i Ani Kromer.